

POSUDEK OPONENTA NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Autor práce:	Eva Gitschinská
Název práce:	Využitie elektrotaktilnej stimulácie jazyka pre rehabilitáciu pacientov s poruchou stability
Rok obhajoby:	2010
Oponent diplomové práce:	MUDr. Jaroslava Schwabová

Práce má 87 stran, které jsou přehledně rozdělené do 9-ti kapitol. Kapitoly jsou seřazeny logicky v souladu s formálními požadavky diplomové práce. Dále práce obsahuje 15 příloh, které jsou kvalitně graficky zpracovány a přehledně popsány. Referenční seznam obsahuje 89 citací a 3 internetové zdroje. Citace jsou seřazeny dle abecedy, formálně jednotně.

Téma práce je vysoce originální a v souladu s trendy v dané problematice. Autorka si do své studie vybrala pacienty s hereditárním neurodegenerativním onemocněním, u kterých doposud není známa kausální terapie a jejich symptomatická léčba a s tím související kvalita života stojí zejména na rehabilitaci. Proto každý posun v této problematice má důležitý dopad jak léčebný, tak i socioekonomický.

Úvod je stručný, autorka několika větami popisuje téma své práce – v tomto místě by bylo vhodné shrnout, z jakých teoretických základů práce vychází, a na základě čeho si dané téma vybrala a proč si vybrala právě pacienty s hereditárním neurodegenerativním onemocněním z okruhu spinocerebelárních ataxií a to vše pak rozvést v další kapitole – „Přehľad teoretických poznatkov“. Ta je rozčleněna do 8mi podkapitol, které jsou logicky členěné. Plynule přechází od posturální kontroly přes problematiku mozečku až k samotnému biofeedbacku a elektrotaktilní stimulaci. Kapitoly 2.1. „Posturálna kontrola“ a 2.2 „Stavba a neurofyziológia cerebella“ dle cílu práce dostatečně informují o dané problematice. Nepříliš šťastné je rozdělení příčin postižení mozečku v kapitole 2.3 „Poruchy cerebela“, protože neodpovídá distribuci a významu těchto poruch v klinické praxi.

V kapitole 2.4 se autorka dopouští jisté nepřesnosti, jelikož hereditárně podmíněné spinocerebelární ataxie (SCA) mají dědičnost jak autosomálně dominantní, tak i autozomálně recesivní. Na obranu autorky však slouží fat, že nomenklatura spinocerebelárních ataxií není jednoduchá a ještě donedávna nebyla jednotně užívána.

Kapitola 2.5 „Vyšetrenie stability“ informuje o vybraných klinických škálach a posturografickém vyšetření, využívaném v současnosti u pacientů s poruchou stability. Kapitola 2.6 „Terapeutické možnosti u cerebelárných porúch rovnováhy“ přehledně informuje o možnostech terapie medikamentozní i rehabilitační. V podkapitolách 2.7 a 2.8 se autorka

dostává k samotné problematice biofeedbacku v terapii poruch rovnováhy a elektrotaktilní stimulaci jazyka. V kapitole 3 jsou jasně definovány konkrétní cíle a hypotézy práce. Ve 4. kapitole se autorka věnuje metodice. Výběr pacientů je jasně definovaný, stejně jako vylučovací kritéria. Vyšetření fyzioterapeutem je také jasně definované. Přesně je popsána náplň a časový harmonogram vlastní terapie elektrotaktilní stimulací. V metodice však není zcela patrné, co konkrétně během testování a rehabilitace prováděla autorka sama. V kapitole 5 „Výsledky“ autorka uvedla kazuistiky, které formálně dodržují stejný charakter. Pro přehlednost jsou výsledky uvedené v tabulkách a doplněné o grafy. Jediný nedostatek se dá vytknout kazuistice č.2, ve které není vůbec jasné, zda se jedná opravdu o pacienta s cerebelární ataxií. Vzhledem k tomu, že u daného pacienta není diagnosa jasně geneticky definována, bylo by vhodné aspoň uvést závěr neurologického vyšetření.

V kapitole 6 diskutuje autorka dané téma jak v rámci dosavadních poznatků, tak i s ohledem na výsledky práce. V kapitole 7 „Závěr“ autorka sama hodnotí naplnění cílů a vyhodnocuje správnost hypotéz.

Poměr teoretické a praktické části je vyvážený. Teoretická část je napsaná zajímavě a vychází z aktuálních poznatků v dané problematice.

Autorka dobře zvládla práci s literaturou. Využila práce jak zahraničních (78) tak i českých (11) autorů a 3 internetové zdroje. Parafráze a citace jsou v textu řádně vyznačené. Odkazy ale nejsou řazeny chronologicky.

Autorka dobře obsáhla dané téma. Teoretický základ i interpretace a diskuse vlastních výsledků byla na patřičné odborné úrovni. Prokázala, že se tématem zabývala a je schopna se získanými informacemi pracovat a využít je při formulaci závěru. V tomto ohledu je práce nadprůměrná.

Co se týče úpravy práce, práce je úhledná, doplněná zajímavými, graficky dobře zpracovanými obrázky. Formální stránka je jednotná, včetně odstavců. Označení jednotlivých kapitol, podkapitol, odkazy v textu jsou přehledné, legendy pod obrázky a grafy jsou srozumitelné.

Autorka v textu nepoužila mnoho zkratk. Ty, které používala, jsou v této problematice dobře známé, takže se text čte plynule. Kromě toho byly všechny zkratky uvedeny s vysvětlivkami na začátku práce. Autorka využívala stejné symboly. Poněkud rušivě působil nejednotný pravopis odborných názvů jako např. talamus, resp. thalamus, nebo anglikanismů jako oscillopsia, slovensky oscilopsia. Práce byla napsaná ve slovenském jazyce, až na několik překlepů, bez gramatických chyb. Výsledky práce jsou zajímavé i v mezinárodním měřítku. Jedinečnost spočívá ve využití elektrotaktilní stimulace jazyka jako rehabilitace i pro jiné skupiny pacientů, než jsou pacienti s vestibulární afekcí. O to víc pro pacienty s hereditárním neurodegenerativním onemocněním, pro které je v současné době rehabilitace jedinou skutečně účinnou terapií. Mnozí

autoři zejména u těchto pacientů vyzdvihují možnost ještě nepoškozených buněk cerebela se učit a tedy oddálit invalidizaci pacientů.

Práci je možné publikovat jako pilotní studii, ale jak samotná autorka naznačuje, bylo by vhodné skupinu pacientů rozšířit, a porovnat výsledky se skupinou zdravých kontrol.

Práce je čtivá a jako jediný stylistický nedostatek se mi jeví používání první osoby jednotného čísla vzhledem k tomu, že práce byla evidentně týmovou záležitostí.

Otázky:

č.1 Proč si autorka pro rehabilitaci s využitím elektrotaktilní stimulace vybrala pacienty s cerebelární lézí a proč konkrétně pacienty s SCA?

č.2 Proč si autorka pro hodnocení efektu rehabilitace zvolila z posturografických parametrů právě délku trajektorie a plochu opsanou COP?

č.3 Jaká je možnost, aby se terapie elektrotaktilní stimulace dostala do běžné praxe u rehabilitace pacientů s poruchou stability?

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 19.5.2010

MUDr. Jaroslava Schwabová